

Nr 351.

Av herr **Lithander**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 65, med förslag till tulltaxeförordning.

I den till Kungl. Maj:ts proposition nr 65 med förslag till tulltaxeförordning fogade tulltaxan ha blåsta lin-, rov- och rapsoljor samt andra liknande blåsta oljor upptagits i nr 112 med en tull av 7 kronor för 100 kg. I enlighet med detta förslag skulle blåst linolja bliva underkastad en lägre tullbeskattning än kokt eller blekt linolja eller linolja, som oxiderats till fast form, vilka varor i förslaget äro upptagna i nummer 252 med en tull av 10 kronor pr 100 kg. Chefen för finansdepartementet uttalar i sitt anförande till statsrådsprotokollet beträffande ifrågavarande produkter, att »ehuru vissa skäl torde kunna anföras för de blåsta oljornas likställande med dem, som oxiderats till fast form, synes dock en sådan ändring böra bliva beroende på prövning av 1928 års tullkommitté».

Jag kan icke ansluta mig till statsrådets uppfattning, att ett sådant likställande skulle innebära en ändring, som bör bliva beroende på prövning av 1928 års tullkommitté. Tullbeskattningen av ifrågavarande blåsta oljor har nämligen aldrig varit föremål för något beslut från riksdagens sida. På grund av denna brist i tullagstiftningen har visserligen inom tullverket den praxis utbildat sig, att de blåsta oljorna skola tullbehandlas på samma sätt som de råa oljorna, men denna praxis kan icke stödja sig på något uttalande av riksdagen och mig veterligen ej heller på något utslag av regeringsrätten. Under sådana förhållanden synes det mig riktigt, att riksdagen tager ställning till de blåsta oljornas tullbeskattning utan hänsyn till nu rådande tullbehandlingspraxis.

Blåsningen av linolja och andra dylika oljor sker vanligen vid högre temperatur och medför en väsentlig förändring av oljans egenskaper. Varje blåst linolja utgör således en övergångsprodukt till kokt eller till fast form oxiderad linolja, varför lätt gränsfall kunna tänkas uppstå, som bleve svåra att bedöma. Man kan vidare tänka sig, att såväl kokt samt till fast form oxiderad linolja kommer att deklarerars som blåst linolja, därest tullen för denna sattes lägre än för sistnämnda oljor. Då det icke möter någon svårighet att skilja rå linolja från blåst linolja, bör det därför ur tullteknisk synpunkt vara synnerligen önskvärt, att de blåsta oljorna hänföras till nr 252. Detta är även motiverat på grund av den grad av bearbetning, som blåsningen i allmänhet innebär. Denna bearbetning

måste sägas vara av större omfattning än blekningsproceduren, vilken ändå anses vara så betydande, att den föranlett, att blekt linolja skall tullbeskattas på samma sätt som kokt linolja.

Sveriges kemiska industrikontor har under anförande av nyssnämnda synpunkter hemställt, att ifrågavarande blåsta oljor måtte upptagas i nr 921 i 1925 års tulltaxerevisions förslag, vilket motsvarar nr 252 i det av Kungl. Maj:t nu framlagda förslaget till tulltaxa. Denna framställning har tillstyrkts av kungl. kommerskollegium, och inga skäl till en avvikande ståndpunkt i själva sakfrågan ha förebragts.

I rubrik 1118 i nu gällande tulltaxa är förutom kokt linolja m. m. även upptagen *standolja*. I motsvarande nummer i Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa, nr 252, har *standolja* icke upptagits, enär *standolja* enligt uttalande av 1925 års tulltaxerevision endast är att betrakta som ett slag av kokt linolja. Då emellertid den kokta linoljan alltid innehåller vissa torkmedel, vilket ej är fallet med *standolja*, torde försiktigheten bjuda, att sistnämnda vara fortfarande särskilt nämnas i tulltaxan. Ett av Sveriges kemiska industrikontor gjort yrkande härom har också tillstyrkts av kungl. kommerskollegium.

På grund av vad som ovan anförts får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, att numren 112 och 252 i Kungl. Maj:ts förslag till tulltaxa måtte erhålla följande lydelse:

Nr	Tull för 100 kg kronor
112 Linolja, rå, samt rov- och rapsolja; lin-, rov- och rapsoljesyror.....	7
252 Linolja, blekt eller kokt, även oxiderad till fast form, samt andra oljefernissor, utan tillsats av andra ämnen än mineraliska torkmedel, <i>härunder inbegripet standolja; blåst lin-, rov- och rapsolja samt andra liknande blåsta oljor</i> T; ävensom sickativ, bestående av olja eller harts i förening med metall-oxider eller metallsalter N	10

Stockholm den 16 februari 1929.

Edvard Lithander.